

Lovas István: Engdahl: A gondolatgyárak X.

2017 június 19. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A Zsidó Világkongresszus nyomására a német kormány egy új alapot hozott létre...

Miként manipulálja a láthatatlan hatalom a politikát és a f?sodratú médiumokat? Ismertet? F. William Engdahl A gondolatgyárak cím? kötetér?l.

A múlt heti részletet ott fejeztük be, hogy *Milosevics* megbuktatásában benne volt az amerikai kormányzati Nemzeti Alapítvány a Demokráciáért (National Endowment for Democracy), *Soros* Nyílt Társadalom Alapítványai és a Német Marshall Alap.

Guido Goldmannak, a Német Marshall Alap vezet?jének és alapítójának egy másik kampánya a 32 éves *Daniel Goldhagen* Harvard-professzor könyvprojektjének finanszírozása volt. Goldman aktívan részt vett a könyv végs? munkálataiban. Goldman akkor a Harvardon a Minda de Gunzburg Központ keretén belül m?köd? German Studies Programnak (német tanulmányok programja) vezet?je volt. Goldhagen onnan kapott pénzt 1996-ban megjelent „Hitler készséges hóhérai – Egészen szokványos németek és a holokauszt” cím? könyvéhez.

Ebben a provokatív könyvben, amelyet az amerikai és az európai médiumok hatalmas mértékben reklámoztak, Goldhagen azt állította, hogy a holokausztért nem az SS volt a felel?s, hanem az egészen átlagos német emberek, és ezért ?ket kellene felel?sségre vonni. Vagyis az Ukrajnából származó zsidó holokauszttúlél?nek a fia kollektíven minden németet felel?ssé tett a Harmadik Birodalom kegyetlenségéért.

A könyvet számos tudós élesen bírálta. *Yehuda Bauer* izraeli történész azt írta: *„Goldhagen súlyos hibákat követett el, és nyilvánvalóan nem ismeri a XIX. század német társadalmának alapvet? eseményeit.”* A Blätter für deutsche und internationale Politik ezzel szemben 1997-ben Goldhagennek adományozta a minden harmadik évben odaítélt demokrácia díját.

A Goldhagen-vita id?ben egybeesett *Nahum Goldmann* Zsidó Világkongresszusának egy nagy kampányával, amelynek az 1997-es elnöke a kanadai whiskey-mágnás, *Edgar Bronfman* volt. Német vállalatokat és svájci bankokat azzal vádoltak, hogy elrabolták a Harmadik Birodalomban a Németországban és Kelet-Európában él? zsidó családok aranykészletét. A nagy médiakampány a német kormánnyal megkötött egyezséghez vezetett. A Zsidó Világkongresszus nyomására a német kormány egy új alapot hozott létre Guido Goldman apja, Nahum Goldmann által alapított Claims Conference-en (Jóvátételi Konferencia) belül. Ez a Holokausztáldozatok Jóvátételi Alapja nevet kapta. Daniel Goldhagen, Guido Goldman pártfogoltja és könyve jelent?s szerepet játszottak a kampányban, amelyet sokan Németország erkölcsi zsarolásának tekintettek.

A demokrácia felépítése és a szabad piacok. Ez a címe annak az alfejezetnek, amely így kezd?dik: 2013. évi jelentése szerint a Német Marshall Alap az amerikai külügyminisztérium úgynevezett demokráciaépít? intézkedéseinek alátámasztására koncentrált Kelet- és Dél-Európa volt kommunista országaiban, a Balkántól a Fekete-tengerig. Jellegzetesen ehhez Ukrajna is hozzátartozott. Az alap leginkább az USAID-del (Agency for International Development) m?ködött együtt, amely szervezet a CIA frontszervezete, és szorosan kooperált az amerikai külügyminisztériummal, valamint a Stewart Mott Alapítvánnyal, amely anyagi támogatást nyújt az államilag finanszírozott Nemzeti Demokrácia Alapítvány nev? amerikai, „nem kormányzati” szervezetnek. Más szavakkal kifejezve, írja *Engdahl*, akinek minden mondata rendkívül aktuálissá vált a *George Soros* által hazánk ellen indított és most különlegesen nagy sebességre kapcsolt hadjáratának megértésében, egy „liberális” soft power gondolatgyár leple alatt a Német Marshall Alap részese az amerikai kormány gyarmati kormányváltási ügymenetének az Oroszországgal határos országokban.

Ugyanezen éves jelentésben a Német Marshall Alap megnevezi az általa finanszírozott programokat. Itt els?sorban Washington soft power projektjének el?revitelér?l van szó a csalóka „Átmenet a demokráciába és piacgazdaságba” név alatt.

A gyakorlatban Szerbia és a volt kelet-európai kommunista országok esetében azon régi struktúrának a leépítésér?l volt szó, amelyeket azután Washington az általa gondosan kiválasztott és a „demokratikus” jelz?vel ellátott bábfigura politikusokkal helyettesített. A központi elem azon „demokratikus” politikusokat jelentette, akik a Washington által diktált Nemzetközi Valutaalap „piacgazdasági reformjaiba” beleegyeztek. Ezek olyan reformok voltak, amelyek a mindenkori gazdaságot megnyitották az európai és amerikai multik tényleges kifosztása el?tt. Ez a gyarmatosítás modern formája volt, amit olcsón átadtak a Német Marshall Alapnak. A Német Marshall Alap szorosan együttm?ködött a USAID-del, azaz az amerikai állami fejlesztési hatósággal, amelynek minden esetben azt vetik a szemére, hogy a CIA fed?szerveként m?ködik, de legalábbis egyes országokban szorosan kooperál a CIA-val.

Ezzel kapcsolatban a Német Marshall Alap (GMF – German Marshall Fund) egy egyéves euroatlanti nyári akadémiát rendez, és ezt anyagilag az USAID és a Steward Mott Alapítvány finanszírozza. A GMF éves jelentésében az áll, hogy az alap a politikai és civil társadalmat akarja felépíteni Örményországban, Azerbajdzsánban, Fehéroroszországban, Grúziában, Moldáviában és Ukrajnában, és hogy ezzel a demokratizálódás és új állami intézmények kialakítása jár, valamint azon lehet?ség is, hogy a társadalmi és gazdasági problémákat meg lehessen oldani.

Érdemes megjegyezni, ez egy évvel azel?tt történt, hogy az amerikai kormány az „Euromajdan” színes forradalmat megindította Kijevben. A GMF azon amerikai szervezetekhez tartozott, amelyek titokban el?készítették az Euromajdan kádereit. Engdahl az említett szervezetek együttm?ködésének még néhány példáját ismerteti, majd rátér annak vizsgálatára, hogy ki határozza meg a GMF irányvonalát.

2015-ben Guido Goldman, aki hivatalosan 2012-ben távozott a GMF elnöki székéb?l, még mindig aktív volt tiszteletbeli elnökként. Meglep? módon egy olyan jelent?s szerepet játszó ember esetében, mint ?, nincs a Wikipédiának angol nyelv? szócikke, és a német Wikipedia is csak futólag említi. A jelek szerint neki az felel meg, ha árnyékban marad.

2013-ban a GMF-nek két társelnöke volt. Egyikük *Robin J. West*, aki a neokonzervatív washingtoni Center for Strategic and International Studies (CSIS – Stratégiai és Nemzetközi Tanulmányok Központja) f?tanácsadójaként is dolgozott. A CSIS-ben tevékenykedtek az olyan geopolitikusok, akik Amerikát az egyetlen szuperhatalomként és tényleges világcsend?rként kívánták megtartani. Mint (a most elhunyt) *Zbigniew Brzezinski, Henry Kissinger,* Guido Goldman jó barátja, *Joseph Nye*, a Harvard Egyetem „soft power” szakért?je, vagy *Rex Tillerson*, a *Rockefeller*-tulajdonban lév? Exxon Mobil volt elnöke, aki, tegyük hozzá, *Trump* elnök külügyminisztere lett, miközben a f?sodratú sajtó hatalmas cirkuszt csinált, mintha nem tudná, ki is ez a Rex Tillerson. Dehogynem tudta, de azzal, hogy felrótta Trumpnak, Tillerson az oroszokkal is üzletelt, csak er?sítette azt a hamis és ?rült vádat, hogy Trump *Putyin* embere.

Miután Engdahl részletesen ismerteti, kik voltak még a GMF vezetésében, rátér annak európai formációjára. Az évek során ugyanis a GMF nemzetközi hálózatot épített ki helyi szervezetekb?l. Az els? európai irodát Németországban nyitották meg, utána Párizsban, Brüsszelben, Belgrádban, Bukarestben, Varsóban, Ankarában és Tuniszban is.

Ami a berlini GMF-irodát illeti, annak nagy, de rejtett szerepe van a német politikában. 2007-t?l 2013-ig egy *Thomas Kleine-Brockhoff* nev? ember az amerikai GMF-nél tevékenykedett, míg ?t Washingtonból nem hozta Berlinbe beszédírónak *Joachim Gauck*, a korábbi német szövetségi elnök. Washingtoni tevékenysége el?tt Kleine-Brockhoff a Die Zeit nev? hetilap szerkeszt?ségében dolgozott. Miután elkezdte szövegírói munkáját Berlinben, Gauck elnök beszédei élesebbé váltak. Gauck elkezdte ismételni a NATO azon követelését, hogy a német hader? nagyobb részt vállaljon az egész világ válságövezeteiben.

Sok németet sokkolt, hogy Gauck, aki 1990-ig pacifista, lutheránus lelkészként dolgozott a kommunista NDK-ban, beszédeiben hirtelen még ennél is agresszívebb hangra váltott. Ez az új hang egy újabb beszédírójának, *Klaus-Dieter Frankenbergernek* tudható be, aki a Frankfurter Allgemeine Zeitungnál, még *Ulfkotte* kollégájaként, a külpolitikai szerkeszt?séget vezette. Gauck beszédei ekkor már tökéletesen lefedték az amerikai támadó háborúk alátámasztására ott elhangzó szövegeket.

Ez pedig nem volt véletlen: Frankenberger a GMF-nél dolgozott kutatóként, és éveken át az amerikai kongresszusban is tevékenykedett. Frankenberger ma Rockefeller Trilaterális Bizottságának európai tagja. Valamint az igazi neokonzervatív Center for a New American Security gondolatgyárban is dolgozik, ami a demokratapárti oldalon ugyanaz, mint a szintén teljes mértékben neokonzervatív, de túlnyomó részben republikánus töltés? Project for a New American Century, amelyet 2000-ben az újraválasztott *Bush–Cheney*-kormány hozott létre, és lett olyannyi háború teoretikus forrása.

Lovas István - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló